

บุญทวี ดวงโพธิ์ศรี 2553: การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วม บริเวณ
ป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควาย: กรณีศึกษา บ้านหาดไคร้ เมืองท่าพระบาท แขวงบริคำไซ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์ชุมชน) สาขาวนศาสตร์
ชุมชน โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑล จำริญพฤกษ์, Ph.D. 121 หน้า

การศึกษาการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมบริเวณป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควายนครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจพื้นที่ที่ใช้แบบประเมินและสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาความต้องการและความพร้อมของชุมชนในการบริหารจัดการและการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความต้องการและความพร้อมของชุมชน ดำเนินการโดยใช้แบบประเมินและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คน วิเคราะห์จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าสูงสุดต่ำสุด ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย นอกจากนี้ได้ตั้งสมมติฐานและทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การศึกษาสภาพพื้นที่ตามเกณฑ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 4 ประการนั้น ซึ่งให้เห็นว่าพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในระดับร้อยละ 61 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับดีสำหรับการพัฒนา นอกจากนี้การสัมภาษณ์ได้ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผน ซึ่งได้ศึกษาความต้องการและความพร้อมของท้องถิ่น ผลแสดงให้เห็นว่าความความต้องการและความพร้อมของท้องถิ่นในด้านที่พักอาศัย เช่น การให้บริการโฮมสเตย์ เท่ากับ 3.44 (ระดับดีที่สุด) และ 2.69 (ระดับดี) การให้บริการมัคคุเทศก์ เท่ากับ 3.51 (ระดับดีที่สุด) และ 3.03 (ระดับดี) การให้บริการค้าขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว เท่ากับ 3.19 (ระดับดี) และ 2.05 (ระดับปานกลาง) ตามลำดับ

การประเมินความคิดเห็นด้านกิจกรรมความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผลของระดับความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันแต่ค่าเฉลี่ยรวมมีความแตกต่างกัน คือ ความต้องการสนับสนุนเกี่ยวกับที่พักเท่ากับ 2.00 ความต้องการสนับสนุนด้านการเป็นมััคคุเทศก์เท่ากับ 2.00 ความต้องการสนับสนุนด้านสิ่งก่อสร้างพื้นฐานเท่ากับ 2.01 และความต้องการสนับสนุนด้านการค้าขายเท่ากับ 2.00 และสุดท้ายผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศกับความพร้อมในการให้บริการเป็นมััคคุเทศก์

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก